

ਕੇਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1977 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 173।

23 ਜਨਵਰੀ 1980

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II)— ਧਾਰਾ 360— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 562— ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1947 ਦਾ II)— ਧਾਰਾ 5(2)- ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਕਟ (XX ਦਾ XX) 1958)— ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19— ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ ਐਕਟ (1897 ਦਾ X) — ਧਾਰਾ 8(1) — ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ — ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ—ਕੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ— ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 , ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਦੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ—ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 — ਕੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿਚ ਧਾਰਾ 562 ਦੀ ਥਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ 1958 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18 ਅਤੇ 19 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਕਰਨਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਵ੍ਹਾਈਟ ਕਾਲਰ-ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 562 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਕੋਡ। ਧਾਰਾ 19 ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ) 6 ਅਤੇ 8।

ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ , 1973 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1300 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 4 ਜਨਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, 1975 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1611 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1979 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

ਓਵਰਰੂਲਡ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ , ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਣੀਆ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ । ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਦੇ

Suraj Parkash vs. State of Punjab, Criminal Appeal No 720 of 1975 decided on 22nd February, 1979.

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1980 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ .

ਐਚਐਸ ਤੂਰ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕੇ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

(1) ਜਾ ਇਨਵ ਜਸਵੰਤ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ , , a(1), [ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। . ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2), ਅਤੇ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ), (3) ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਣੀਆ, ਜੇ. ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਣੀਆ ਜੇ. ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 18

(2) ਸੀ.ਆਰ. 4 ਜਨਵਰੀ 1978 ਨੂੰ 1300 ਦਾ 1973 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ।

(3) ਸੀ.ਆਰ. 1975 ਦਾ 720 22 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਸੀ.ਆਰ. 1975 ਦਾ 1611 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1979 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਣੀਆ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਨਵੀਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

2. ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਬੰਸੀ ਧਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ 1958 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ,—ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਧਾਰਾ 562, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1898 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ (ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ

ਇਹ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ। ਧਾਰਾ 562, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1898, ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਸ ਧਾਰਾ 360, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਡੀ.ਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜੇ.

3. ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ

(5) ਸੀ.ਆਰ. 1976 ਦਾ ਇੱਕ 503 21 ਅਗਸਤ, 1979 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19
ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 18.

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਧਾਰਵਾਦੀ ਸਕੂਲ ਐਕਟ, 1897 (1897 ਦਾ 8), ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1947 (1947 ਦਾ 2), ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਦਮਨ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 104), ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਜਾਂ ਬੋਰਸਟਲ ਸਕੂਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ।

ਧਾਰਾ 19.

ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

5. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ 'ਪ੍ਰੀਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ ਕਰੱਪਸ਼ਨ ਐਕਟ' ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 562, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਾਣਾ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"562(1) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ, ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ

Gurbachan Singh v. State of Punjab (KJ. S. Tiwjana, J.)

ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉਸਦੀ ਰਾਏ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਲਈ, ਜੋ ਧਾਰਾ 380 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

(1-ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੋਰੀ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ, ਚਰਿੱਤਰ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ।

(2) ਦੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਸੈਕਸ਼ਨ 122, 126-ਏ ਅਤੇ 406-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 360 ਅਤੇ 361 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“360(1) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ 21 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ

ਉਮਰ, ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਅਪਰਾਧੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ (ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣਾ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ , ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਖੁਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚੋਰੀ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ, ਚਰਿੱਤਰ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਸੀਹਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿਓ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸੋਧਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਸੈਕਸ਼ਨ 121, 124 ਅਤੇ 373 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ

Gurbachan Singh v. State of Punjab (KJ. S. Tiwjana, J.)

ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

- (7) ਅਦਾਲਤ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਨਾਮਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
- (8) ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਸੀ

ਅਪਰਾਧ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਆਪਣੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (9) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਰੰਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (10) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1958, ਜਾਂ ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, 1960, ਜਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ, ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 361:

ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਸੀ, -

- (a) ਧਾਰਾ 36Q ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ
- (b) ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, 1960, ਜਾਂ ਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ, ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਦੰਗਾ ਸੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੇ 562 ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ 280 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਰੀ-ਮੈਟਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਾਣੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ *ਬਿਸ਼ਨੂ ਦੇਵ ਸਾਅ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ* (5) ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"1973 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 1898 ਕੋਡ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਸੈਕਸ਼ਨ 562 ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"।

(5) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 964.

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"8(1) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

Gurbachan Singh v. State of Punjab (KJ. S. Tiwjana, J.)

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ, "ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562", ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ। "ਕੋਡ ਦਾ 360" ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

6. 'ਸੈਕਸ਼ਨ 562' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 360' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੁੰਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਵਧ ਰਹੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਕੋਡ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1980)2

ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਵ੍ਰਾਈਟ-ਕਾਲਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ

ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ।

7. ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 361 ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਇਸ

Gurbachan Singh v. State of Punjab (KJ. S. Tiwjana, J.)

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 361 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1973 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1300, 1975 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 720 ਅਤੇ 195 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1611, ਉੱਪਰ 195 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18 ਅਤੇ 19 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ

ਦਲੀਪਾ ਬਨਾਮ ਰੁਲੀਆ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ, ਓਵਰ-ਰੋਡ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, 1976 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 503 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

9. ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀਨੀਚੰਦ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 360 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਦਲੀਪਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਰੁਲੀਆ, — ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 750 .

28 ਜਨਵਰੀ 1980

Gurbachan Singh v. State of Punjab (KJ. S. Tiwjana, J.)

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 151 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 8— ਸੀਮਾ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)— ਧਾਰਾ 122 ਅਤੇ 137— ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ- ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ—ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ—ਆਰਟੀਕਲ 122— ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1908, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। wbrds "ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ" ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ,